

noget i Aar, og Grosferersocietetets Komite indgik saa med en Skrivelse til Ministeriet, hvori man meget varmt tog Ordet for, at i det mindste det Stykke Bane, som var foreslaaet af Regeringen paa Finansloven, maatte blive udført i Aar, og man gjorde i samme Skrivelse med Styrke gældende, at de Pakhuse, som ligge imellem den søndre Toldbod og St. Annæ Plads, vilde blive meget ugunstigt stillede i Konkurrence med Pakhusene i Frihavnen, og det er jo ogsaa ganske klart, det vil være disse Pakhuse særdeles vanskeligt at fortsætte deres Virksomhed, naar Frihavnen bliver aabnet. Det maa jo nemlig erindres, at for det første have Pakhusene i Frihavnen betydelige Fordele af anden Art fremfor Pakhusene i den indre Havn, idet Frihavsaktieselskabet er fritaget for at betale Stat af sine Bygninger saa vel til Staten som til Kommunen, og endvidere oppebærer Frihavsaktieselskabet Bolværkspenge. Naar nu tillige Pakhusene i Frihavnen saa en Jærnbaneforbindelse med de forstillede Banegaarde her i Kjøbenhavn, og de Pakhuse, som ligge længere inde i Havnen, ikke have en saadan Forbindelse, vil det jo være disse Pakhuse overordentlig vanskeligt at konkurrere, thi det er jo en given Sag, at naar en Ladningssejer beslutter sig til eller i Forvejen ved, at han vil sende en Del af Ladningen bort landværts ad Jærnbanen, eller naar han blot tænker sig Muligheden af, at noget af Ladningen skal sendes pr. Jærnbane landværts fra Kjøbenhavn, saa vil han absolut vælge Frihavsapakhuse frem for Pakhuse i den ældre Havn, fordi han, naar han lægger sine Varer op i Frihavnen, vil spare Kørslen af Varerne, som han maa betale fra Pakhusene i den ældre Havn, det vil sige 2 Kr. pr. Læs, altsaa omtrent 5 Ore pr. Centner. Det vil altsaa ses, at naar Frihavnen bliver aabnet, og naar Frihavns Pakhuse blive satte i Forbindelse med Jærnbanen, med Banegaarden, saa ville Pakhusene der ude være særlig gunstigt stillede. Det er altsaa med megen Tilfredshed, at jeg har hørt den højtærede Trafikminister udtale, at han snarest, eventuelt allerede i Begyndelsen af næste Samling, agter at fremsætte et Lovforslag om Forlængelse af Havnebanen. Jeg skal jo ikke nægte, at mig havde det været kærere — en Jugl i Haanden er jo bedre end ti paa Taget — om den Sag var tagen tidligere op af den ærede Minister, eller om det var lykkedes den ærede Minister i hvert Fald at føre Sagen delvis igennem i Aar paa Finansloven. Man maa jo vel erindre, at Frihavnen agtes aabnet til Efteraaret, og selv om det lykkes den ærede Minister i Be-

gyndelsen af næste Samling og hurtigt at faa et Lovforslag angaaende Havnebanen gennemført, saa vil der dog gaa en ikke ganske kort Tid, hvor Pakhusene i den gamle Havn vil være stillede særdeles ugunstigt i Konkurrence med Pakhusene i Frihavnen. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Minister, naar Sagen kommer frem, vil anvende hele sin Indflydelse og Energi paa hurtigst muligt at føre den igennem.

Linn: Jeg slutter mig ogsaa til den Glæde, som fik sit Udtryk ved den ærede sidste Taler. Det Forslag, den ærede Minister har bebudet, er i høj Grad heldigt for Kjøbenhavns gamle Havn og er efter min Mening for saa vidt ikke andet end en Retfærdighedshandling mod denne lige over for Frihavnen. Dette Forslags Gennemførelse vil ogsaa have den gode Side, at det bidrager yderligere til at lette Gods-trafikken paa den nuværende Kjøbenhavnste Banegaard.

Jeg bad om Ordet for ganske kortelig at imødegaa den højtærede Minister, der før i temmelig ublide Udtryk henvendte sig til mig. Den ærede Minister begyndte med at tale om, at man havde haft overordentlig rundelig Tid til at overveje Forslaget. Jeg skal da erindre den ærede Minister om, at det er ædet, hvad jeg har høvdet; man har haft overmaade megen Tid, men man har alligevel ikke underkastet det nogen meget indgaaende Overvejelse, og man har heller ikke haft Lejlighed til at faa nogen aldeles udpræget Overbevisning om Sagen. Jeg behøver derfor ikke at tage mod nogen Rettelser paa det Sted, eftersom jeg ligesom Ministeren har høvdet, at man har haft Tid til at overveje denne Sag. Men Forholdet er det, at den kom til os med Forslagsstemplet paa, derfor skænkede man den ikke nogen alvorlig Overvejelse. Naar den ærede Minister sagde, at der i Fjor var afgivet Betænkning i Sagen, er det naturligt kun en Fejlhastning, der blev ikke afgivet nogen Betænkning i Fjor. Men det involverer naturligvis ikke, at Sagen ikke har været vel betænt, saa vidt betænt som den under de givne Forhold kunde blive det i Fjor.

Den ærede Minister talte om en privat Skrivelse. Jeg antager, han der vilde sige til, at der maatte foreligge en Skrivelse fra Folketingets Udvalgs Formand til mig. Det gør der ikke, det er en mundtlig Udtalelse; men det forandrer ikke Forholdet i Realiteten; jeg anser mig fuldt berettiget til at høvdde denne, og skønt jeg ikke anser det for passende at tale om, hvad der er forhandlet